

A kövek kiáltanának

A kövek, amelyek az emberek helyett ujjonganak és kiáltanak... el tudjuk képzelni? Hihetetlen. Próbáljátok csak meg elképzelni... bármit képzelünk el, találunk ki... az vagy nevetséges... vagy végtelenül furcsa... vagy csodálatos... Kövek, amelyek az Örökkévaló Király dicséretét éneklik. Lehetetlen... ennek nem így kell lennie... ez nem így volt tervezve. Hiszen az egyetlen, aki erre teremtetett, az maga az ember, nemde?

Nos, elmondom nektek, hogy erről szólt az egyik első ének, amit gyerekként tanultam. Ti emlékeztek még az első énekeitekre? „Tudom, hogy Jézus él”? Vagy „Szívem csendben az Úrra figyel, Ki segél”? Hát, nekem az egyik első énekem ez volt: *Kicsi katicabogár* – nem annyira ismert gyermekének. Egy kis katicabogárról szól – És így hangzik:

Kicsi katicabogár... jössz te, itt az ujjam vége, mássz fel rá, és aztán végre maradj csendben kis bogár.

Figyelj csak, mert kérdezek? Honnan van a pöttyös hátad, érző csápod, hat kis lábad, ki teremtett tégedet?

Téged Isten teremtett. Mondj hát ezért néki hálát. De te ilyet nem tudsz, így hát én teszem meg helyetted.

Szép kis ének, ugye? Mert ha a katica nem tudja dicsérni az Urat, akkor nekünk kell megtenni helyette. És ez így volna rendjén... – ez az egyik oka az ember létezésének, annak, hogy az embert Isten a teremtés fölé helyezte. Egyrészt, hogy Istent képviselje a Teremtésben... másrészt, hogy a Teremtés helyett is magasztalja Istent. – hogy a Teremtés hangja legyen a Teremtő felé. Ezért hangzanak Jézus szavai itt olyan furcsán: „Ha ezek elhallgatnának, a kövek fognak kiáltani.” Pedig ennek éppen fordítva kellene lennie.

Ezeket a szavakat akkor mondta, amikor bevonult Jeruzsálembe egy szamár hátán, mikor az emberek pálmaágakkal, ruháikkal terítették be az utat, és hangos ujjongással fogadták: „Hozsánna, hozsánna! Hozsánna Dávid Fiának! Áldott, aki az Úr nevében jön!” Meglátták ezt a farizeusok, feldühödtek, és ezt mondták Jézusnak: „Hallgattasd el a tanítványaidat! Dorgáld meg őket, Jézus!”

A TEREMTÉS – AMELY ISMERI AZ URAT

És Jézus válasza ez: „Ha ők elhallgatnának... a kövek kiáltanának.” Vagyis: ha senki nem ismerné fel az Urat... vagy senki sem vallaná Őt... senki sem dicsőítené Őt – a Teremtés akkor is megtenné. Az élő kövek... A megismerésített Teremtés. Egyébként ez nem az egyetlen alkalom a Bibliában, amikor a Teremtés személyes szereplőként jelenik meg. Például:

5 Mózes 30:19 – „*Taniul hívtam ma ellenetek az eget és a földet: életet és halált adtam elétek, áldást és átkot. Válaszd hát az életet, hogy élhess te és a te utódaid!*” – Itt a Teremtés tanúként szólal meg – hogy lássa a szövetséget az Úr és népe között – és amíg ég és föld létezik – a nép nem tagadhatja meg Isten szövetségét...

Vagy egy másik példa: Zsoltárok 19:2-4 – „*Az egek hirdetik Isten dicsőségét, kezének munkájáról beszél a mennybolt. Nap napnak mondja el ezt, éj éjnek adja tovább. Nincs szó, nincs beszéd, hangjuk nem hallható.*” – Szóval szavak nélkül is a Teremtés bizonyoságtétel

arról, hogy Isten létezik – - Erről szól Pál apostol is, amikor azt mondja, hogy nincs olyan ember, aki a Teremtést tekintve elvitathatja Isten létezését...senki sem mentesítheti magát... Hisz nyilvánvaló, hogy létezik rend, létezik szépség... – és mégis vannak emberek, akik ránéznek a csillagokra, a Földre, az emberi szem bonyolultságára – és azt mondják: „Hát... ehhez nem kell feltétlenül Teremtő – csak sok idő, és egy kis szerencse.”

Vagy még egy példa: Zsoltárok 114:3-4 – Itt a zsoltáros Izráel Egyiptomból való kivonulását beszéli el. És azt halljuk: *„A tenger látta és elfutott, a Jordán meghátrált. A hegyek úgy ugráltak, mint a kosok, a halmok, mint a bárányok.”* – A Teremtés tehát hallgat a Teremtőre, és részt vesz népének megszabadításában.

És ott van Róma 8 is, amit az imént olvastunk: Róma 8:19 – *„Mert a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését.”* – Azt hiszem, ebben a vágyakozásban benne vannak Jézus szavai is – *A kövek kiáltának... a kövek is üdvöznének az örök Királyt... Ők is várják Őt! Sóvárogva...*

A TEREMTÉS SZENVEDÉSE

Ezt fejti ki Pál is: A Teremtés, minden amit Isten alkotott, szenved... Vannak kell lenned, hogy ne vedd észre... A Teremtés szenved... – és amikor ezt kijelentem, úgy mondom, hogy ez túlmutat minden vitán ami környezetvédelemről szól, öko-katasztrófákról, globális felmelegedésről, nitrogén-fölöslegről, újrahasznosítható energiáról – a tudomány azt mutatja... hogy ha a természeti törvények változatlanul működnek tovább... az egész világ szét fog hullani – a föld elveszíti az atmoszféráját - a nap üzemanyaga sem tart örökké – még a fekete lyukak is energiát veszítenek – tehát elég idővel azok is eltűnnek. Ezt hívja a tudomány entrópiának. Az az elv, hogy minden, ami komplex... egyszerűsödni kezd – minden, ami összetett, széthullik – minden, ami él... elhal. – Az entrópia a világegyetem jövője. Örökkévaló jövője... a nagy... semmi. Ez szörnyűbb, mint a káosz. A káosz legalább valami. Ez viszont semmi.

Isten nem ilyen világot teremtett... – Az Ő teremtésében minden „jó” volt. Ez viszont megváltozott. És a Teremtett világ nem maga választotta ezt a sorsot – ki döntött a pusztulás mellett? Isten Igéje azt is elmondja: ez a bűneset következménye – 1Mózes 3:17 – *„Mivel hallgattál feleséged szavára, és ettől arról a fáról, amelyről megparancsoltam neked: ne egyél róla – átkozott legyen miattad a föld...”* – Tehát a jó teremtésből, ahol harmónia honolt volt Isten, az ember és a Teremtés között – ahol az ember hivatása az volt, hogy gondozza az Éden kertjét – ebből a harmóniából az ember kilépett ... – és uralkodás (gondoskodás) helyett kizsákmányolta a Teremtést. Jó így tekinteni a bűnre: minden, amivel hozzájárulsz a széteséshez... az entrópiához... minden, ami rombol, pusztít, elhanyagol – az bűn.

Igen... az ember bűnbe esett – szüksége van megváltásra – de a Teremtés is – és ezért maga az ember is... és ez egy lefelé húzó spirál...

A TEREMTÉS VAJÚDIK

De van remény... – Még ha az ember nem is ismerné fel Megváltóját... a kövek kiáltának. És van remény: mert a Teremtés sóhajai vajúdás sóhajai – Vajúdás azt jelenti – új élet jön... új teremtés...

És ezt ígéri nekünk Isten Igéje: hogy a Messiás-Király új Teremtést hoz majd. Új eget és új földet, új Jeruzsálemet, benne új, megdicsőült testű emberekkel... benne egy új és örök szeretetszövetséggel, amelyet Isten szívükbe ír. – Ahol az oroszlán és a bárány együtt fekszik... és amely nincs kiszolgáltatva értelmetlenségnek, széthullásnak és halálnak, entrópiának, hanem egy olyan dicsőség uralkodik, amit szem még nem látott, fül nem hallott, emberi szív még el sem gondolt...

És a Teremtés tudja ezt... – ezért kiáltanának a kövek Jézushoz, aki Jeruzsálembe vonul. A Teremtés tudja – vágyik rá – Testvérek... nem szégyen az, hogy a Teremtés jobban tudja, és jobban vágyik rá, mint mi, emberek? Nem szégyen, hogy egy csillagnak, egy felhőnek, egy hegynek, egy pataknak, egy fának, egy kőnek, egy madárnak vagy egy katicabogárnak – több hite van, mint nekünk? És ha azt mondd, ez nem lehet – nézd meg az Írás bizonyágtételét: a Teremtés beszél Isten tetteiről – elismeri a Királyt – vágyik a teljességre – és példát mutat nekünk is – hogyan lehet vajúdasban lenni... – meghalni a régi énednek... hogy újjá légy...

Ami után a Teremtés annyira vágyik... azt Jézus mutatta meg a kereszten és az üres sírnál – halál és feltámadás. – Ő, mint az új Teremtés kezdete – az első zsenge... – És hív bennünket, hogy részt vegyünk az Ő szenvedésében és feltámadásában. Ez nemcsak ajándék – kegyelem és örök élet – hanem feladat is: meghalni a bűnnek – és élni Istennek.

A Teremtés vajúdik. Ki akarja követni a példáját? Meghalni a bűnnek és élni Istennek? Oly sokszor hallottuk már a Törvény szavait... hogy mit vár el tőlünk Isten... mi a szeretet törvénye... – elégszer ahhoz, hogy tudjuk, mi értelmetlen az életünkben. Hogy lássuk, mi járul hozzá a Teremtés széteséséhez... az entrópiához... mi okoz szenvedést...

És hallottuk már elégszer a megváltás szavait is... azon keresztül, aki akkor egy számaron Jeruzsálembe vonult... néhány nappal később megfeszítették, és feltámadt.

A Teremtés felismeri Teremtőjét. A Teremtés vágyik az újjászületésre. A Teremtés dicséri Őt, mint örök Királyt. Itt az ideje, hogy mi is ezt tegyük. Ámen.

Kelemen A. Csongor prédikációja, mely elhangzott 2025. április 13-án (virágvasárnapon) a zwollei Lutheránus Templomban.